

گفت و گو با عبدالله فرآورده - مدیر عامل شرکت بافتار نو

سوز زمین تولید و صنعت

- ❖ مسئولان و متولیان کشور به صنعت نساجی توجه چندانی نشان نمی دهند.
- ❖ به دلیل نوسان نرخ ارز، واردات مقرون به صرفه نیست.
- ❖ با شرایط دشوار فعلی هم کنار می آییم به امید آینده بهتر...

۶۰ سال است که در بازار نان حلال به دست آورده و به اصطلاح سردی و گرمی های بازار را چشیده و فراز و نشیب های تولید و صنعت را پشت سر گذاشته ام؛ اعتقاد دارم که کارخانه ها در شرایط بسیار دشواری به سر می برند اگر چه به دنبال گرفتن وام و تسهیلات بانکی از دولت نیستیم و سعی می کنیم خود را گرفتار وام و بهره های بانکی نکنیم اما به هر حال باید با این شرایط ساخت و چاره ای نداریم....

عبدالله فرآورده - یکی از صنعتگران قدیمی و پیشکسوت نساجی - ادامه می دهد: فکر می کنم کارخانه های تولیدی در ایران محکوم به فنا هستند زیرا هر روز بیشتر از روز قبل با بحران تولید، نیروی انسانی، تهیه مواد اولیه، فروش و ... مواجه می شویم و پس از مدتی علیرغم صرفه جویی مفرط! راهی جز توقف تولید و تعطیلی کارخانه ها باقی نمی ماند.

به دلیل گرانی نرخ دلار و یورو، واردات قطعات مورد نیاز از کشورهای خارجی (به خصوص آلمان و سوئیس که کیفیت بسیار مطلوبی دارند)، دشوار است و مجبوریم چندین برابر قیمت های قبلی را بابت خرید قطعات جدید تقبل نماییم. ضمن این که به دلیل عدم دسترسی به مواد اولیه با کیفیت و گرانی سرسام آور آن، امکان تولید محصولات جدید را نداریم. در مورد مواد اولیه داخلی هم که مراکز پتروشیمی هر روز یک نرخ جدید اعلام می کنند و هیچ

ارزیابی شما از وضعیت فعلی صنایع نساجی ایران چیست؟

مسئولان و متولیان کشور به صنعت نساجی توجه چندانی نشان نمی دهند در صورتی که این صنعت نیاز اساسی تمام انسان ها را برطرف می کند و به نوعی نیازمند محصولات صنایع نساجی هستند. متأسفانه نه تنها توجهی به این صنعت نمی شود حتی وضعیت به گونه ای است که به اصطلاح نساجی را از دور فعالیت خارج کرده اند! در سال های گذشته علی رغم واردات بی رویه منسوجات به کشور، مواد اولیه مرغوب نیز وارد کشور می شد اما در شرایط فعلی، امکان دسترسی به مواد اولیه با کیفیت نیز وجود ندارد. در دهه ۷۰ و ۶۰ شرکت حدود ۸۰ نیروی انسانی در ۳ شیفت کاری به صورت مرتب مشغول فعالیت بودند و طبق برنامه کاری فقط ایام سوگواری امام حسن (ع) و امام حسین (ع) کارخانه تعطیل می شد، کارگران نیز از شرایط کاری و میزان حقوق و دستمزد خود راضی بودند اما اگر امروز ده برابر حقوق آن سال ها به کارگران پرداخت شود باز اموراتشان به سختی می گذرد و امروزه هم کارگران و هم کارفرمایان در مضیقه هستند. کارخانه ها و واحدهای تولیدی باید به مواد اولیه مرغوب دسترسی داشته باشند در حالی که تأمین مواد اولیه، پرداخت حقوق و دستمزد کارگران، مسائل مربوط به بیمه، عیدی، پاداش، سنوات، هزینه گاز و برق مصرفی، حمل و نقل به دشواری انجام می شود به ویژه که طبق اعلام دولت، صنعت نساجی در اولویت های هفتم و هشتم قرار گرفته است! از سوی دیگر هر روز قیمت مواد اولیه برخی از کارخانه های تولیدکننده مواد اولیه همچون چپس پلی استر با نوسان روبروست و نمی دانیم فردا چه وضعیتی خواهیم داشت، آیا نخ گرانتر خواهد شد یا ارزان تر ... آیا بهتر است نخ بخریم یا خیر... همان طور که می دانید کارخانه های تولیدی باید مواد اولیه ۸-۷ ماه آینده خود را تأمین نمایند تا بابت کیفیت محصولات نهایی آسوده خاطر باشد متأسفانه در حال حاضر این امکان برای مدیران کارخانه ها وجود ندارد و پس از نوسانات اخیر نرخ ارز، مشکلات متعددی برای واحدهای تولیدی ایجاد شد و هر روز قیمت مواد اولیه با نوسان ارائه می گردد. برای مثال در ۱۵ مرداد امسال بخشی از مواد اولیه مصرفی را تهیه کردیم پس از تعطیلات تابستانی و اواخر شهریور، متوجه افزایش دو برابری قیمت مواد اولیه شدیم! که به هیچ عنوان قابل پیش بینی نبود و شوک بزرگی برای کارخانه محسوب می شد البته این اتفاق برای بسیاری از واحدهای تولیدی به وقوع پیوست... تنها حسن افزایش نرخ دلار، کاهش حجم واردات محصولات خارجی است زیرا به دلیل نوسان نرخ ارز، واردات مقرون به صرفه نیست.

نکته دیگر مربوط به لوازم و قطعات یدکی دستگاه ها و ماشین آلات کارخانه است. به هر حال تمام ماشین آلات تولیدی در طول کار با مشکلاتی مواجه می شوند که

روی مشکلات اقتصادی و معیشتی آنها بست و به هر تریبی مشکلاتشان را رفع می‌کنم. اگر چه تاحدودی طرح هدفمندی یارانه‌ها برای تأمین هزینه‌های زندگی کارگران موثر است اما اگر قیمت محصولات کاهش می‌یافت به مراتب بهتر و موثرتر از یارانه‌ای است که همراه توسط دولت پرداخت می‌شود. در مجموع باید عنوان کنم که کارخانه‌ها در شرایط بسیار دشواری به سر می‌برند اما خوشبختانه دنبال گرفتن وام و تسهیلات بانکی از دولت نیستیم زیرا ۶۰ سال است که در بازار نان حلال به دست آورده‌ام و به اصطلاح "کاسب جدید" نیستیم و سعی می‌کنم خود را گرفتار وام و بهره‌های بانکی نکنم به هر حال باید با این شرایط ساخت و چاره‌ای نداریم. روزگاری ۸۰ کارگر در این مجموعه فعالیت می‌کردند امروز به ۲۰ نفر کاهش یافته‌است از طرف دیگر کارگر توانمند و مسلط هم وجود ندارد و اغلب افراد دنبال کار راحت و با درآمد هستند نه کار در کارخانه! فکر می‌کنم کارخانه‌های تولیدی در ایران محکوم به فنا هستند زیرا هر روز بیشتر از روز قبل با بحران تولید، نیروی انسانی، تهیه مواد اولیه، فروش و ... مواجه می‌شویم و پس از مدتی علیرغم صرفه‌جویی مفرط! راهی جز توقف تولید و تعطیلی کارخانه‌ها باقی نمی‌ماند. امسال نسبت به سال‌های قبل به دلیل نوسان نرخ ارز و کاهش واردات، مواد اولیه، با کمبود چشمگیر قطعات و لوازم یدکی مواجه هستیم و تمام معاملات نقدی انجام می‌شود.

هیچ راهی نداریم و کاری نمی‌توان کرد و مجبوریم بسازیم تا آینده چه شود... اگر بخواهیم کارگر بیشتری استخدام نماییم تا حجم تولید را افزایش دهیم در این وضعیت نامساعد، قطعاً کارمان پیش نخواهد رفت لذا به صورت کوچک و محدود به فعالیت ادامه می‌دهیم تا زنده بمانیم و در حال حاضر به تولید انواع پارچه‌های پرده‌ای، پارچه‌های لباس زیر، رنگرزی و تکمیل می‌پردازیم.

توان رقابت با مدل‌های جدید که عمدتاً از ترکیه وارد کشور می‌شود را دارید؟

در صورت تأمین نخ مطلوب، ترکیه مقابل ما حرفی برای گفتن ندارد. این کشور به دلیل حمایت دولت (در قالب اعطای وام، تسهیلات بانکی، یارانه و ...) به جایگاه و اعتبار فعلی در عرصه‌های داخلی و بین‌المللی دست یافته‌است. در ایران از نظر هنر و هنرمند، طرح، مدل، رنگ‌بندی و قیمت محصولات نساجی هیچ کمبودی نداریم فقط با کسری مواد اولیه روبرو هستیم با اطمینان عنوان می‌کنم که در صورت رفع این مشکل، منسوجات ایران از تمام کشورهای دنیا ارزان‌تر و البته با کیفیت‌تر خواهد بود. دقت صنعتگران ایرانی در استفاده از ماشین‌آلات به مراتب بیشتر از سایر کشورهاست زیرا خرید ماشین‌آلات و تجهیزات خارجی هزینه‌بر است

لذا اغلب تولیدکنندگان تمام تلاش خود را جهت حفظ دستگاه‌های تولیدی خود به عمل می‌آورند و حتی ماشین‌آلاتی وجود دارند که حدود ۴۰ سال از فعالیت آنها سپری شده و همچنان سراپا هستند اما در ترکیه ۵ سال یکبار کارخانه‌های تولیدی خود را مورد نوسازی و بازسازی قرار می‌دهد و ماشین‌آلات قدیمی خود را از کارخانه خارج می‌کنند.

اما این اعتقاد وجود دارد که یکی از مشکلات صنایع نساجی ایران، فرسودگی ماشین‌آلات کارخانه‌هاست...

طبعاً ماشین‌آلات جدید امکانات و سرعت عملکرد به مراتب بیشتری از ماشین‌آلات قدیمی دارند اما به دلیل گرانی ماشین‌آلات جدید، توان خرید آنها را نداریم و مجبوریم با ماشین‌آلات فعلی به تولید ادامه دهیم هرچند با همان ماشین‌آلات قدیمی می‌توان شاهد ارائه بهترین محصولات (از نظر کیفی) بود. توجه داشته باشید که با خرید ماشین‌آلات مدرن، سرعت، تیراژ و تنوع تولید افزایش می‌یابد و تا ۱۰ سال نیازی به لوازم و قطعات یدکی وجود ندارد اما به دلیل گرانی قیمت، عدم همکاری نهادهای دولتی مانند گمرک و ... خرید دستگاه‌های جدید از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نیست. متأسفانه کمک چندانی به کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی نساجی نمی‌شود از سوی دیگر نگرش مثبتی نسبت به صنعتگران نساجی وجود ندارد چه بسا ممکن است برخی وام و تسهیلات بانکی را به نام راه‌اندازی یا نوسازی کارخانه نساجی دریافت نمایند اما صرف فعالیت‌های دیگر نمایند اما دلیلی ندارد که تمام صنعتگران و فعالان صنعت نساجی از دریافت وام چنین هدفی داشته باشند، متأسفانه تمام تولیدکنندگان نساجی در آتش چنین افرادی در حال سوختن هستند و در حالی که شیفته خدمت و ایجاد اشتغال برای وطن خود هستند اما با دستان خالی و بدون حمایت، کاری از پیش نمی‌برند.

مطلب بعد این که دولت، میزان حقوق و دستمزدها را افزایش می‌دهد اما پیش از اجرای این اقدام، اعلام می‌نماید که باید حق بیمه سهم کارفرما افزایش یابد، هزینه‌های انرژی کارخانه‌ها مانند برق و گاز را به صورت تصاعدی افزایش می‌دهد و نه تنها حمایتی وجود ندارد بلکه هزینه‌های تولید از اردیبهشت سال جاری تا امروز مرتب در حال صعود می‌باشد!

به عنوان یکی از تولیدکنندگان قدیمی و با سابقه که به اصطلاح سردی و گرمی‌های بازار را چشیده و فراز و نشیب‌های تولید و صنعت را پشت سر گذاشته، با شرایط دشوار فعلی هم کنار می‌آیم به امید آینده بهتر...

یکی از مشکلات اغلب بخش‌های صنایع نساجی این است که قیمت محصولاتی که به دست مصرف‌کنندگان می‌رسد بسیار گران‌تر از قیمت

تمام شده محصولات در کارخانه‌ها است. در حالی که نفع و سود این افزایش قیمت به جیب واسطه سرازیر شده! نه تولیدکننده‌ای که چک‌مدت دار دریافت کرده‌است. آیا در زمینه تولید پارچه‌های پرده‌ای هم وضعیت چنین است؟

بازار تا زمانی که منافع و سودی در میان نباشد، محصولی را به فروش نمی‌رساند. در حال حاضر تمام گرفتاری‌ها و مشکلات خرید و فروش بردوش تولیدکننده است و در صورت وجود کوچک‌ترین در رفتگی یا آسیب، کل طاقه پارچه به تولیدکننده عودت داده می‌شود. تحت هر شرایطی بازار به دنبال کسب سود و منافع است. البته کسب سود امری ناپسندیده نیست بلکه کسب منطقی و تحت چارچوب مشخص سود نکته مهمی است. واقعیت این است که بازار نمی‌تواند هم سودنامعقول و غیرمنطقی به دست آورد زیرا تولید به طور مرتب ادامه دارد و این امر موجب کاهش تدریجی قیمت‌ها می‌شود اما اگر محصولی در بازار کمیاب و به اصطلاح "نک" باشد، بازار امکان مانور بیشتری در مورد کسب سود پیدا می‌کند. در مجموع "عرضه و تقاضا" قیمت و سطح سود را مشخص می‌نماید.

مواد اولیه مصرفی واحد تولیدی شما چیست و از چه منابعی تأمین می‌شوند؟

نخ پلی‌استر که مواد اولیه آن در داخل کشور وجود دارد البته هم قیمت آن بالاست و هم کیفیت مشابه خارجی به مراتب بالاتر می‌باشد. نوسان نرخ ارز هم مزید بر علت شده‌است. مراکز پتروشیمی هم مرتباً قیمت تولیدات خود را افزایش می‌دهند و ثباتی در این زمینه وجود ندارد. از سوی دیگر عرضه محصولات پتروشیمی از طریق بورس صورت می‌گیرد که قیمت آن هم با نوسان روبروست.

به عنوان یک تولیدکننده پرده، در زمینه طراحی هم

فعال هستید؟

بله. تمام نقشه‌های محصولات در کارخانه ترسیم و تهیه می‌شوند و هیچ محدودیتی در این زمینه وجود ندارد. در تولید و فروش مشکل خاصی نداریم اما به دلیل کمبود مواد اولیه و عدم توان خرید ماشین‌آلات جدید در مضیقه بسیار قرار داریم.

مطلب پایانی؟

ایران بهترین سرزمین برای تولید و فعالیت است. بسیاری از کارخانه‌های خارج از کشور را از نزدیک بازدید کرده‌ام و به جرأت می‌توانم گفت در هیچ کشوری بیشتر از ایران فضا برای کار و سرمایه‌گذاری مهیا نیست البته مشروط بر حمایت دولت از تولیدکننده، صنعتگر و سرمایه‌گذاری در زمینه‌های صنعتی و اقتصادی.

